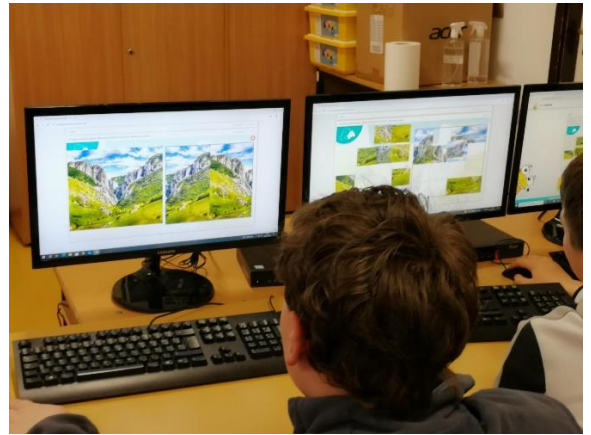

Határtalanul - három nap Erdélyben - élménybeszámoló

Egy év kihagyás után hetedikeseinkkel újra lehetőségünk nyílt Erdélybe kirándulni a „Határtalanul” pályázat keretében. A tényleges kirándulást hosszú felkészülési időszak előzte meg. A második félévben ellátogattunk Budapestre a Magyarság Háza Galériába, ahol a szórvány magyarságról kaptunk érdekes tájékoztatást, majd egy interaktív programon vettünk részt. A kötelező program után bónuszként vezetői segítséggel megnéztük az Országházat is.

A félévben több órát szántunk arra, hogy előkészítsük a kirándulást. Interneten keresztül megkerestük a kirándulási tervünkben megjelölt városokat, nevezetességeket, helyszíneket. Kiselőadások keretében a tanulók egy-egy várost, nevezetességet vagy emlékhelyet mutattak be társaiknak. Az előkészítő órán feldolgoztuk a „Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtár” ide vonatkozó anyagait. Áttekintettük a külföldi magyarsághoz kapcsolódó tudnivalókat, a trianoni döntés előzményeit, következményeit és máig tartó hatásait.

Az értékesen eltöltött felkészülési idő után végre eljött május 21-e, az indulás napja. Reggel 6 órára a sok izgatott gyerek és izguló szülő megérkezett az indulási helyre. Gyors bepakolás után a szülők integető sorfala között indultunk el az első célpontunk, Nagyvárad felé. A terveinknek megfelelően, szép időben, helyi idő szerint 11 órára érkeztünk meg a Székesegyházhoz.

Megtékinzése után megkoszorúztuk Szent László lovasszobrát, majd a Püspöki Palotában megnéztük Szent László ereklyetartóját is. Sétáltunk a közeli Petőfi-parkban, ahol többek mellett megnéztük Bethlen Gábor fejedelem szobrát, akinek nevéhez Erdély aranykora fűződik.

A városközpontban megnéztük még az Ady Endre Múzeumot, az Emke kávéházat és a Nagyváradi Napló épületét, ahol Ady dolgozott. A gyerekeknek nagyon tetszett, hogy a téren a nagyváradi íróknak, a Holnaposoknak élethű szoborcsoportjának tagjaival is szelfizhettek.

Kora délután már utaztunk tovább Erdély kapuja, a Király-hágó felé, ahol káprázatos panoráma fogadott bennünket. Onnan rövid fotószünet és jégkrémezés után indultunk tovább. Sebesváron felmáztunk a kőből épült királyi várhoz, amelyet a leírások alapján az 1241–42-es tatárjárás után, nagy valószínűséggel IV. Béla király parancsára emeltek a Nagyvárad és Kolozsvár közti fontos kereskedelmi és hadiút védelmére. A várból szép kilátás nyílt a környező falvakra és dombokra.

Kora estére értünk meg Kalotaszentkirályra, ahol első utunk a tájházba vezetett. Vincze-Kecskés Istvántól a tájház vezetőjétől és egyben szállásadónktól sok érdekes információt kaptunk az ott élő emberek életéről, munkájáról, időtöltéséről. Látogatásunkat a díszanyagok számbavételével kezdtük (szerintünk 295 db, míg a tájház vezetője szerint pontosan 298 db volt az egyik szobában).

Miután a csoport tagjait a 4 szálláshely között elosztottuk, majd feltérképeztük a mosdókat is, megettük az első finom és bőséges vacsoránkat. A szálláson 2 és 3 személyes, kellemes, kulturált, fürdőszobás szobák vártak bennünket. A késő estébe nyúló beszélgetések, kártyázás és játék után a gyerekek 10 órakor leadták a telefonjainkat tanárainknak, majd kellemesen elfáradva dőltek ágyba. Ezen az estén már nem volt szükség esti mesére a gyors elalváshoz.

A második napon a tartalmas reggeli után a Tordai-hasadék volt az úticélunk. Az időjárás kegyes volt hozzánk, így a túraútvonalunkat közel száraz terepen és kellemes időben tudtuk bejárni. Közben ezernyi fénykép készült, többek között egy sziklák alá szorult túrázó mentéséről is. Innen a nem messze lévő Tordai sóbányába indultunk tovább, amit a BBC szavazásán néhány éve a világ 10 legismeretlenebb és legfantasztikusabb látnivalói közé soroltak. 13 emeletnyi mélységben, a föld gyomrában hatalmas óriáskerék és játékok között sétáló emberek töltötték meg a barlang nagytermét. Néhány szinttel lejjebb pedig egy csónakázó tó is található. Szórakozás közben megismerkedtünk a sóbányászat eszközeivel, a bányász emberek rendkívüli munkájával.

A délutánt Kolozsváron töltöttük, ahol megnéztük a Szent Mihály székesegyházat, megkoszorúztuk a Mátyás-szoborcsoportot, ahol a szokásos csoportképet is elkészítettük. Meglátogattuk Mátyás király szülőházát, a Szarvas-házat, ahol Heltai Gáspár nyomdája működött. A városban sétálva még sok-sok érdekességet megtudtunk honismereti vezetőnkől, Szűcs Melindától, aki mindig színesen és a gyerekek érdeklődését fenntartva mesélt a korabeli történetekről, a meglátogatott emlékhelyekhez kapcsolódó eseményekről, tudnivalókról.

Visszaérve Kalotaszentkirályra az esti programhoz tartozott egy kiadós séta a faluban, ahol többek között megtekintettük az iskola oldalában található Ady emlékhelyet és fát, amit a helybeliek Ady hársfajaként is emlegetnek. A költőnek rokonsága is élt a faluban, többször járt is itt, erre utal „A Kalota partján” című verse is. Végül egy fagyival zártuk az ismerkedést a településsel. Az este és az éjszaka az előző estének megfelelően telt, de az éjszaka rövidebbnek tűnt, mert reggel igencsak fáradtan ébredtünk, ám a reggeli illata segítette a helyrerázódásban.

A harmadik napon a reggeli és a buszba való bepakolás után szép időben indultunk el újabb úticélunkhoz, a Sárkányok kertjéhez. Ez az érdekes nevű természeti képződmény állandóan formálódó gigantikus sziklatüskékkel rendelkezik, melyekben mi sétánk, illetve mászásunk során alul- és felülnézetből is gyönyörködtünk.

A túrát követően, közel 1 órányi utazás után érkeztünk meg Szilágylompértre az Ady Endre Általános Iskolába. Ez a program kiemelkedő eseménye volt kirándulásunknak, hiszen magyar gyerekekkel találkozhattunk és beszélgethettünk. Szívélyesen és érdeklődve fogadtak minket. Néhányan népviseletbe öltözve kínálták a maguk sültötte, helyi specialitásnak számító finom kalácsaikat. Kölsönösen bemutattuk egymásnak településeinket, iskoláinkat. Mi a búcsúzáskor kis ajándécsomaggal köszöntük meg nekik a vendéglátást. Örültünk a lehetőségnek, hogy bepillanthattunk a szórványban élő magyar gyerekek életébe, iskolai mindennapjaikba. Jó volt látni, hogy őrzik magyarságukat az itt lakó emberek, különösen az iskola tanulói, tanárai.

Délután a programunkat Érmindszenten folytattuk, ahol Ady Endre régi parasztház jellegű szülőházát néztük meg, ahol a család régi bútorai, személyes tárgyai, családi ereklyéi láthatók. A mellette lévő családi kúriában 1957 óta emlékmúzeum található, melynek kiállításait is megtekintettük, majd tiszteletünk jeléül megkoszorúztuk az udvaron található Ady mellszobrot.

Utolsó úticélunk Nagykároly volt. A magyar többségű, 20 ezer lakosú partiumi városban megtekintettük a Kárpát-medence egyik legszebb kastélyát, a Loire-völgyi kastélyok mintájára épült, felújított Károlyi-kastélyt, majd pihenésképpen sétáltunk a gyönyörű kastélyparkban.

A nap végén a sok élménytől és programtól elfáradva ültünk ismét a buszba, hogy este 7 órára zuhogó esőben érkezzünk meg Inárcsra, ahol a szülők villámgyorsan elkapkodták csemetéiket.

Köszönjük a segítséget igazgatóknak Urbánné Kovács Eszternek, valamint a Monori Tankerület és a Csillagösvény Utazási Iroda munkatársai mellett a felnőtt kísérőinknek, Ötvösné Molnár Andrea és Helik Attila szülőknek, akik jól ismerve a gyerekeket és a szülői elvárásokat is, jó pedagógiai érzéssel, mindig aktívan, jó kedvvel vették ki részüket a kiránduláson éppen adódó feladatokból.

Szép volt, jó volt, újra elmennénk! Aki teheti, ne hagyja ki!

Inárcs, 2025. május 25.

Kovácsné Csák Anikó és Nyitrai Attila osztályfőnökök
(szervezők)